

https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/library/browse.html?text_id=137&page=22

V. 681-701

μικροῦ γε νῆ Δί' αὐτὸν εἰσαπολώλεκα·
τὸ σχοινίον γὰρ ἐμβλέπων τῆ παρθένῳ
ἀφῆκ' ἴσως τρίς. ἀλλ' ὁ Γοργίας Ἄτλας
ἦν οὐχ ὁ τυχών· ἀντεῖχε καὶ μόλις ποτὲ
685 ἀνενήνοχ' αὐτόν. ὡς ἐκεῖνος ἐξέβη
δεῦρ' ἐξελήλυθ'· οὐ γὰρ ἐδυνάμην ἔτι
κατέχειν ἑμαυτόν, ἀλλὰ μικροῦ [τὴν κόρην
ἐφίλουν προσιών· οὕτω σφόδρ' εἰ
ἐρῶ. παρασκευάζομαι δὴ — τὴν θύραν
690 ψοφοῦσιν. ὦ Ζεῦ Σῶτερ, ἐκτόπου θέας.

ΓΟ. βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι. (ΚΝ.) τί [
φαύλως ἔχω. (ΓΟ.) θάρρει. (ΚΝ.) τεθάρ[ρηκ'. οὐκέτι
ὕμῖν ἐνοχλήσει τὸν ἐπίλοιπον γὰρ χρόνον
Κνήμων. (ΓΟ.) τοιοῦτόν ἐστ' ἐρημία κακόν,
695 ὄραξ; ἀκαρῆς νῦν παραπόλῳλας ἀρτίως.
τηρούμενον δὴ τηλικούτον τῷ βίῳ
ἤδη καταζῆν δεῖ. (ΚΝ.) χαλεπῶς μὲν οἶδ' ὅτι
ἔχω, κάλεσον δέ, Γοργία, τὴν μητέρα.
«ΓΟ.» ὡς ἔνι μάλιστα. τὰ κακὰ παιδεύειν μόνα
700 ἐπίσταθ' ἡμᾶς ὡς ἔοικε. «ΚΝ.» θυγάτριον,
βούλει μ' ἀναστῆσαι λαβοῦσα; ΣΩ. μακάριε